

درس‌ها و هشدارها

1. جایگاه خواص

بزرگان و خواص جامعه، به میزان اهمیت نقشی که بر عهده دارند، می‌توانند اثرات منفی و مثبتی را در جامعه به جای گذارند؛ لذا می‌بایست مراقب رفتار و عملکردهای خود باشند. دنیاگرایی خواص - شبیه آن‌چه برای طلحه و زبیر در آغاز حکومت حضرت امیر(ع)، و شریح قاضی در جریان عاشورا اتفاق افتاد - خطری است که همیشه باید نگران آن بود.

2. عبودیت

مسأله بندگی خدا و تقوا و اخلاص، موضوع بسیار مهمی است که نبود آن، سرمنشأ فتنه‌ها و طغیان‌گری‌هاست. تاریخ فراموش نکرده است که عمر سعد، در روز عاشورا به دنبال کسب جایگاه و منزلت دنیوی، با انداختن اولین تیر به سوی اردوگاه حسینی گفت: «إشْهَدُوا لِي عِنْدَ الْأَمِيرِ أَنِّي أَوَّلُ مَنْ رَمَى!»؛ نزد ابن زیاد شهادت دهید که من اولین نفری بودم که تیر انداختم». اگر رضایت الهی هدف باشد، انسان در مقابل طواغیت، سر خم نمی‌کند. امروز نیز اگر مردم و به ویژه، مسئولین جوامع اسلامی، رضایت الهی را هدف بدانند، نه تحسین و تشویق‌ها و نه توهین‌ها و تهدیدات داخلی و خارجی، آنان را از انجام وظیفه باز نمی‌دارد.

3. کوشش خستگی‌ناپذیر

حفظ انقلاب، بدون کوشش و تلاش ممکن نیست و زمینه‌سازی برای ظهور نیز بدون فعالیت مجدانه، تحقق نمی‌پذیرد. منتظران واقعی، کسانی‌اند که شب و روز در راه تحقق اهداف الهی خود تلاش می‌کنند: «الدُّعَاءُ إِلَى دِينِ اللَّهِ سِرّاً وَ جَهْراً»؛ مردم را به طور آشکار و نهان بدین خدا می‌خوانند».

4. اطاعت از رهبری و ولایت فقیه

همه امت و به ویژه خواص، بایستی به رهبری اعتماد نموده و در اطاعت و پیروی از علماء و خاصه، ولیّ فقیه کوشا باشند و بدانند که بی‌توجهی‌ها و کارشکنی‌ها، نتیجه‌ای جز تفرقه و شکست ندارد. گرچه هیچ شخصیتی - هر چند با عظمت - با اهل بیت(ع) و مقام رفیع آنان، قابل مقایسه نیست؛¹ لیک حوادث زمان آنان می‌تواند برای عصر ما نیز، عبرت و درس باشد. عدم اطاعت و اعتماد مردم نسبت به امیرالمؤمنین(ع) و تحمیل ماجرای حکمیت بر ایشان، تنها گذاردن امام حسن(ع) و امام حسین(ع) و حوادث بسیار دیگر که عواقب و نتایج تلخی به همراه داشتند، برای همه امت‌ها و مردمان همه اعصار، به ویژه منتظران دوران غیبت، حاوی نکات

1. سید بن طاووس، لهوف، ص 100.

2. احتجاج، ج 2، ص 317.

3. «لَا يُقَاسُ بِأَلِ مُحَمَّدٍ ص مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَحَدٌ وَ لَا يُسَوَّى بِهِمْ مَنْ جَرَتْ نِعْمَتُهُمْ عَلَيْهِ أَبَداً»؛ نهج البلاغه، ص 47.

مهمی است که غفلت از آن، به تکرار نتایج تلخ آن حوادث، خواهد انجامید.
گرچه امروز، ما از حکومت ظاهری و ظهور امام عصر(عج) محروم هستیم؛ اما بی‌گمان، در قبال نائب او وظایفی داریم که اطاعت و اعتماد، از جمله آن‌ها است.

5. عدم غفلت

حضرت علی(ع) فرموده‌اند: «مَنْ نَامَ لَمْ يُنَمَّ عَنْهُ»؛ اگر از دشمن غفلت کنید، دشمن از شما غفلت نخواهد کرد». مقام معظم رهبری نیز این‌گونه به این حقیقت اشاره کرده‌اند: «هیچ کس را به خاطر غفلت، ستایش نمی‌کنند». غفلت از دشمن و عملکردهای او، هیچ‌گاه ستودنی نیست و نتیجه‌ای جز هزیمت و شکست ندارد.